

Sukkerbiten, men dén lukten har vi endelig fått ut!). Bikuben er ikke vinterisolert, kanskje blir det et av sommerens prosjekter.

Som vi kan se av dette, speiler navnene på Olsby litt av det som har skjedd gjennom årenes løp, både i de 14 år som det har vært Kristensamfunnets leiersted og også fra den tid hvor Olsby var et sted for de impulser og den kreativitet som utgikk fra Kåre Godager. Jeg håper å kunne komme tilbake med noen glimt av hans liv og virke i neste nummer av Olsbybladet. Hans virksomhet på Olsby har lagt utrolig mye til rette for Kristensamfunnets leirvirksomhet i Norden, selvfølgelig uten at han hadde dette i tankene, når han en gang i 1960-årene kjøpte det lille småbruket Olsby for å praktisere biologisk-dynamisk landbruk med dertil hørende produksjon av safter, honning, brød og mange andre ting.
Sven-Åke Lorentsson

På Olsby i 1999.

Mai-møte 12. – 15. Mai (forberedelsesmøte medarbeidere på barneleir og ungdomsleir)

Ungdomsleir fra 24. juni til 6. juli,
påmelding til

Sven-Åke Lorentsson, Inkognito Terrasse 9, 0256 Oslo,
telefon 22 43 12 85, fax 22 55 37 21

Barneleir fra 15. til 27. juli påmeldelse til
John Rawcliffe, Hogganvik Landsby, 4210 Vikedal.
telefon 53 76 15 51, fax 914 02 909

Olsbybladet

TIL ALLE OLSBYVENNER OG UNGDOMSMEDLEMMER I

Nr. 1 **Kristensamfunnet** 1999

OLSBY GÅRD LEIRSTED FOR KRISTENSAMFUNNET I NORDEN.

I det jeg setter meg ned for å skrive om leir på Olsby gård, blir det vanskelig å starte med noe annet en mitt eget forhold til stedet.

I motsetning til de fleste "brukere" av Olsby var ikke mitt første møte med stedet på konfirmasjonsleir. Grunnen til dette var at jeg ikke på noen måte kunne tenke meg å ha noe med kristendom å gjøre. Som 8 åring gikk jeg nemlig på kristen internat skole i den tidligere engelske kolonien Kenya. Behandlingen og forståelsen elevene ved denne skolen fikk, kan best sammenlignes med visse scener i Charles Dickens roman Oliver Twist. Vi var redde for lærene, kokkene, sykesøster og mest av alt rektor som også var prest.

Flere av mine klassekamerater var derimot konfirmanter i kristensamfunnet blant dem min aller beste venn. Etter å ha hørt om hans opplevelser på stedet, hadde jeg så høye forventninger at det som var min første sommerleir burde ha vært et enormt antiklimaks; utrolig nok ble det ikke det og det sier vel sitt at jeg har vært på alle konfirmasjonsleirer, ungdomsleirer og mai møter siden.

En leir er bygget opp rundt dagens faste ritualer, måltidene, samlingene og de religiøse ritualene. Akkurat som julestemningen kommer med advents kalenderen, pepperkakene, gavene og juletreet, kommer Olsby stemningen

med dagens tone, bordverset, kveldsfortellingen, nattasangen og kultisk avslutning. Ved det første konfirmantstevnet er ikke ritualene innarbeidet, men allerede ved vårens konfirmantstevne kan man merke at konfirmantene kommer til noe de kjenner igjen, noe som gir dem trygghet. Ettersom det er forbudt med elektronisk utstyr og liten mulighet til å bruke penger, slipper man at de enkelte konfirmanter bedømmes ut ifra sin materielle posisjon. Det er klart at klær og moter fortsatt vil ha sin kraft, men dyre og moteriktige klær er ofte mer hemmende for de som har dem en de som ikke har dem.

Olsby har en hovedregel: Alle skal være med på alt. Dette er den andre faktoren som skaper trygghet på en leir. Da man har oppnådd en likestilling og trygghet blant konfirmantene, kommer de enkeltes egenskaper til sin rett, kreativitet, humor og viljen til å ha det gøy blir avgjørende for leieren og det viser seg som oftest at det ikke er mangel på disse egenskapene når den nødvendige tryggheten er til stede. I denne sammenheng vil jeg oppfordre alle som spiller et instrument, eller har andre hobbyer som kan vises frem på en eller annen måte til å ta med det nødvendige utstyret. Dette vil ikke si at man må fremføre noe som helst, men at man har muligheten dersom lysten skulle dukke opp, man kan også regne med å få hjelp av ledere hvis man ønsker det. Dersom man har en ønske sang eller lignende er det en stor hjelp at man tar med tekst og noter/akkorder dersom det er mulig.

Joseph Lillo Stenberg

Året 1998 på Olsby

1998 forløpte på Olsby uten ytre dramatik. På årsmøtet for Støtteforeningen og Stiftelse i februar måtte vi dog konstatere at Støtteforeningen hadde gått i stå. I de to siste årene hadde aktiviteten mer eller mindre blitt borte.

«Texas», «New Orleans» og «Cirkus» er ikke Olsbyproduserte åndsverk men ferdigkjøpte, brukte brakker som også er isolert og kan brukes på vinterstid. I begynnelsen het de begge førstnevnte Brakke 1 og Brakke 2. Men en sommer var Brakke 1 bebodd av musikalske og kreative ungdommer: Kristian Fossum, Markus Stabel Jørgensen og Johan «Bosse» Ørn. De hadde en kort men intens fartstid på gitar bak seg og kreativiteten deres satte igang en prosess med også å produsere egne tekster og melodier. En av sangene deres ga også navnet til dette «Olsby-band»: Texas Boys. Sangen som begynner med ordene: «I went down to Texas from New Orleans...» ble fremført for første gang på en kveldsamling og ble umiddelbart en hit på leiren. Noen dager senere, liksom helt av seg selv, hadde Brakke 1 og Brakke 2 byttet navn til - Texas og New Orleans. Cirkusbrakkens navn oppstod fordi den er plassert i nærheten av et lite jorde som på barneleirene har blitt brukt som sirkusplass.

Sukkerbiten var opprinnelig et bittelite hønsehus som Kåre Godager hadde bittesmå perlehøns i. Da det er omtrent like høyt og langt som bredt oppstod navnet etter formen og også etter inntrykket som huset gav: «Et slikt søtt lite hus!». Sukkerbiten er kanskje det mest etterspurte huset på Olsby for å bo i. Undertegnede har mange ganger fått høre de mest vidunderlige begrunnelser for at nettopp den eller de bare er helt enkelt nødt til å bo i Sukkerbiten under en leir.

Bikuben har sitt navn etter sin tidligere funksjon: Et lagerhus for birøkterutstyr. Det lukter fortsatt voks og honning i det, biene har etterlatt seg en frisk og ren duft som fortsatt sitter i veggene. (Det var annerledes i

Unge Berg-Hansen prydet en gang døren med et skilt som det stod «Chief Commander» på, og navnet «Sjefsrommet» kom for å bli, på tross av at skiltet for lengst er fjernet.

«Sauenfjøset» ligger riktignok i samme bygning som det gamle sauefjøset, men det bodde aldri sauer der. De andre rommene som er innredet der hvor det virkelig bodde sauer bærer isteden helt andre navn: «Kardash-suiten» og «Langeland». Dette etter de flinke og dyktige forhenværende konfirmanter som etterhvert hadde utviklet seg til snekker- og tømrerdyktige unge menn og som etterhvert tok ansvar for byggeledelse og ble ledere for arbeidsgrupper på ungdomsleirer. Æres den som æres bør og jeg tenker det må være mye mer tilfredsstillende å få gi navn til et rom på Olsby i sine unge år, enn å få en eller annen gate oppkalt etter seg i en eller annen by noen gang etter at man har avgått ved døden.

En helt spesiell, vakker liten hytte for sommerbruk har ikke fått sitt navn etter sin arkitekt og byggmester, selv om han virkelig har fortjent det. Det er «Arken» som var det første nybygget i Kristensamfunnets tid på Olsby. Denne ung mann var ca 20 år da han uten tegninger, direkte fra hodet bygget denne lille perle med et formspråk som bærer impulser i seg fra det aller største i norsk arkitektur: Stavkirkene. Nå er denne unge mann, som vel ikke er helt ung lenger, han er nå midt i tredveårene, dog slettes ikke norsk - men fra Danmark. Kim Skovhus Pedersen er nå sidens lengst ferdig arkitekt, men på den tid han bygget «Arken» med en ungdomsgruppe på en ungdomsleir i 1986 hadde han ennå ikke påbegynt sitt studium.

Sven-Åke Lorentsson fikk derfor mandat for å omorganisere virksomheten. I skrivende stund - februar 1999 - er dette blitt gjort og Støtteforeningens medlemmer får med dette innbetalingsgiro for 1999. Støtteforeningen har et nytt styre bestående av Kristin Weisser, Helle Schønheyder Moen, Alf Magnus Reistad, kasserer, Thomas Grid, Kristian Fossum, Markus Stabel og Sven-Åke Lorentsson. Dette styre vil fra nå av ivareta Støtteforeningens oppgaver og plikter og vil virke etter det formål og de statutter som Støtteforeningen tidligere har hatt.

Økonomisk har vi hatt et godt år, da vi bl. a. de tre siste årene har hatt tilskudd gjennom et ytre leietakere: Alanus Kunsthochschule fra Bonn i Tyskland sin skulpturlinje som har hugget i stein på Olsby under 6 uker hver vår. Vi har også kunnet få orden på det elektriske anlegget, hvilket bl.a. har bevirket at våre strømkostninger er gått ned fra i fjor fra 69 000.- til 33 000.-! Stiftelsen kunne for første gang notere et overskudd i regnskapet. Vi håper på et like godt økonomisk resultat i år. I tillegg at en del av de statlige og kommunale tilskuddene som tilfaller Olsby fra dem som er ungdomsmedlemmerer nå er frigjort etter vi har nedbetalt et lån på 220 000.- i løpet av de siste 5 årene. Disse midlene vil vi bruke på en hel del nødvendig vedlikehold som vi nå må begynne å ta fatt på . Vi har brukt Olsby i 14 år og har kunnet gjøre en del fortløpende vedlikehold på ungdomsleirene, men det er nå en hel del som må gjøres profesjonelt og dette koster penger. På ungdomsleiren i år, som for to år siden, var vi heldige å ha med ekteparet Anne og Vagn Sørensen fra Århus i Danmark. I 1997 hjalp Vagn Sørensen til slik at vi fikk reddet «Kroken» fra å falle sammen (undertegnede fikk oppleve Krokens elendige

tilstand helt inn på kroppen, da han i løpet av reparasjonsprosessen falt gjennom kjøkkengulvet men heldigvis slapp fra det hele med forskrekkelsen), i år ble «New Orleans» begavet med et fint, nytt, tett tak, delvis nytt tak på matsalen og meget mere. (En nærmere forklaring på hva Kroken og New Orleans er finner man i artikkelen "Cirkus i Kroken??? Texas i New Orleans")

I løpet av året ble det holdt to konfirmantstevner, i april og oktober, en ungdomsleir 25. juni til 7. juli og en barneleir 16. - 28. juli. På begge leirene var det deltakere fra Norge, Sverige og Danmark.

Sven-Åke Lorentsson

Sirkus i Kroken??? Texas i New Orleans???

For den som helt uinnvidd kommer til Olsby, f.eks. under en leir kan få høre de mest underlige utsagn. «Det lekker på badet i Sveigaardsgate», «i Kjøl og Frys er det for varmt» eller «Jeg vil helst bo i Sauefjøsset». For en olsbyaner med erfaring gir det hele umiddelbart et klart bilde; hvert hus på Olsby har nemlig sit eget navn med sin egen historie. Det er i tillegg meget praktisk, for alle kan på en gang vite hvor hva skjer og hva som må gjøres.

For å begynne i sentrum har «Hovedhuset» det minst fantasifulle navnet. En tid het det «Det blå huset» da det fikk en ny farve, men etterhvert som det ble mangfoldige farver på de andre husene, ble det igjen til Hovedhuset. Her finnes telefon, bad, to toaletter, kjøkken som sjelden blir brukt til kjøkken, dagligstue som ofte også brukes som møterom og fire soverom oppe, et av dem betegnes som «presterommet».

Hovedhuset bærer dog sit navn med rette, det er et sentrum for kommunikasjon utad som innad og for bevissthetsdannelse.

Kroken er det hus som hadde navn allerede før Olsby ble leiersted. Huset som minner mer om en stor hytte enn bolighus, ble bygget av Kåre Godager til forpakteren som drev landbruksdriften og stelte med solbæråkrene på den tiden Olsby enda hadde gårdsdrift, safteri, bakeri, hønseri m.m. Han hadde kallenavnet «Kroken» og har således satt sine spor på Olsby på mange måter.

Matsalen heter matsalen fordi det virkelig *er* matsal og storkjøkken; på Godagers tid var det saffabrikk og før den tid var det fjøs og låve. I den østre enden av matsalen ble det innredet, likeledes på Godagers tid, en ekstra boligdel, en leilighet som i dag benevnes «Leiligheten». Over denne var et loft som for 10 år siden på en ungdomsleir ble innredet til 2 soverom med altan, hvorfra man kan se Mjøsa! Da det ene av disse rommene ble (og fortsatt blir) bebodd av Annie Sveigaard som er en av de aller mest trofaste og dyktigste medarbeiderne på sommerleirene, ble denne del av matsalsbygningen som en selvfølge til «Sveigaardsgate» og er derved nå minst like berømt som den gaten med samme navn i Oslo.

«Kjøøl og Frys» var en gang kjølerom, nå soverom i den bygningen som også huser garasje, verksted og den store bakerovnen. I dette hus finnes derfor også soverom med navnet «Bakers Street».

«Sjefsrommet» er nær knyttet til vedskjulet og har fått navn etter unge medarbeideres spøkefulle overmot.